

Eleinte az volt a terv, hogy a sátrakat a csarnok közepén állítják jól, de ez a csarnok keskeny volta miatt nem bizonyult célszerűnek. Mindegyik sátorban — úgy mint tavaly — két rendezőbizottsági tag adja ki azt a tárgyat, amelynek száma a sátorokban levő két-két kisasszony egyike által az urnából kihuzott számnak megfelel. A vásár zene- és dobszó mellett február 2-án délután három órakor nyílik meg. Két járási tisztviselő fölügyelete alatt városi rendőrök tartják fenn a rendet. Belépődíj a vásár helyiségébe személyenként 20 f, egy szám ára szintén 20 f. Megjegyezzük még hogy a rendező bizottság a tornacsarnok déli végén levő két mellékszobában kis büffét rendez be, ahol mérsékelt áron hideg étkeket lehet uzsonnázni és bort, sört meg teát inni.

— **Külföldi rendjel viselési engedélye.** A király megengedte, hogy Nagy Béla csendőrfőhadnagy, a mohácsi csendőrszakasz parancsnoka a porosz királyi IV. osztályú vörös sasrendet viselhesse.

— **Eljegyzés.** Keszler Károly, gróf Hadik-Barkóczy Endre uradalmának demecseri számtartója eljegyezte Tanner Sarolta kisasszonyt, Tanner György mohácsi hajókormányos leányát.

— **Igaztalan vád.** Azok, akik Ujlaky Géza dályoki jegyző ellen a hivatalvesztést kimondó drákói ítéletet kieszközölték, nem győzték megvárni, míg az illetékes hatóság ezt az ítéletet annak rendje és módja szerint végrehajtja; hanem több fővárosi lapnak e hó 22-iki reggeli — hozzánk csak este érkezett — számában telelármazták a világot, hogy Ujlaky az elmozdító ítélet hozatalát követő negyedik héten még mindig illetéktelenül hivatalában ül. Hát ez a vád alaptalan; mert alig érkezett az elmozdító határozat az alispánhoz, ez rögtön intézkedett, hogy az járásunk főszolgabírájának kiadassék. Az utóbbi pedig rögtön megtette a szükséges intézkedéseket helyettes kirendelése iránt, úgy hogy e hó 23-án a helyettes már átvehette a körjegyzői hivatalát.

— **Baranyavármegye Tűzoltószövetségének** alapszabályait a belügyminiszter módosítás végett visszaküldötte.

— **Egy tudós pap halála.** Dr. Czobor Béla, egyetemi tanár, az Akadémia tagja, a Műemlékek országos bizottságának előadója, a III. osztályú vaskorona-rend és számos külföldi rendjel tulajdonosa e hó 24-én hosszas szenvedés után, páratlan munkássága életének 52-ik évében Budapesten meghalt. A tudós papot Mohácson is ismerték; néhány év előtt augusztus hó 29-én, a mohácsi csatavesztés évfordulóján tartott emlékkünnepén ő mondott becses történelmi remniszcenciáktól duzzadó gyönyörű emlékbeszédet. Az örök világosság fényeskedjék neki!

— **Egy képviselő halála.** Pichler Győző, a tolnavármegyei kölesdi kerület függetlenségi Kossuth-párti képviselője e hó 27-én reggel Bécsben 34 éves korában elhunyt. A Kossuth-párt elhatározta, hogy Pichler tetejének hazaszállítási költségeit fődözi. A holttest e hó 29-én reggel érkezett Budapestre. Délután fél 4 órakor volt a temetés.

— **Névmagyarosítások.** Az elmúlt napokban a következő mohácsi lakosok kérték nevük magyarusítását:

1. Weisz Aladár «Vermes»-re,
2. Löbli Béla «Bihari»-ra,
3. Breyer Andor «Bartá»-ra,
4. Glück Jenő «Pólya»-ra,
5. Glück Rezső «Pólya»-ra,
6. Weisz Odön «Vida»-ra,
7. Kovácsics Márton «Kulcsár»-ra.

— **Tulzufolt kórház.** A vármegye által Mohácson létesített «László»-kórház az utóbbi időben olyanira tulzufolt, hogy voltak napok, amidőn egyes betegeket a kórtermek padlóján kellett elhelyezni. Ennek a tarthatatlan állapotnak egyik okául azt hozzák föl, hogy a kórház nem ritkán elaggott sinlóket — kik tulajdonképpen nem is betegek — kénytelen fölvenni, holott azoknak helye inkább a szegényházban lenne. Ez igaz. De hát miért nem rendezi már a kormány a szegényügyet? Városunk képviselőtestülete alkotott évek előtt egy — nézetünk szerint nagyon helyes — szegényügyi szabályrendeletet, melynek alapelve, hogy minden szegény lehetőleg a szegényházban nyérjen elhelyezést, a koldulás pedig megszüntessék. A szabályrendelet most is a vármegyén várja a jóváhagyást, illetve ott levették a napirendről, mert a kormány kijelentette, hogy országosan kívánja rendezni a szegényügyet. Csak hogy ez már régen volt.

— **Vizlevezetés — szivattyutelepek.** A Margittaszigeti Ártmentesítő és Belvizlecsapoló társulat tudvalevőleg a szigeti belvizek levezetésére szolgáló munkálatokkal kapcsolatosan két — egy nagyobb és egy kisebb — szivattyutelep létesítését határozta el. A nagyobb telep a karapáncsai erdő szomszédságában, a szántovai Budzsákban, a kisebbik a kiskőszegi határ Kengya nevű dülőjében és mind a kettő a Ferenc-csatorna hajózható tápcsatornája mellett létesül. Német Lipót miniszteri biztos e telepek terveit

elkészíttetni s a szükséges gép- és szivattyutelepek szállítását és szerelését zárt írásbeli ajánlati tárgyalás útján kívánván biztosítani, az e célból kibocsátott hirdetményben fölhívja a hazai gépgyárakat, hogy a szivattyutelepek gépházának, az ahhoz szükséges építményeknek, ezek alapozásának s a gépezetek berendezésének terveit készítsék el s a gépészeti berendezés szállítására és szerelésére tett zárt ajánlattal együtt f. évi februárius hó 29-én déli 12 óráig a társulat igazgatóságához nyujtnak be. A nagyobb szivattyutelepre vonatkozó ajánlathoz 6000, a kisebbikre vonatkozóhoz 1500 K bánatpénzt kell csatolni. A beérkezett ajánlatok közül a miniszteri biztos f. évi március hó 20-áig választ.

— **Vizsga.** Lipokatits János városi földadónyilvántartó sikerrel tette le Budapesten az államszámviteli vizsgát.

— **Az ebzárlat meghosszabbítása.** A járási főszolgabíró a múlt évi december hóban Mohácsra nézve elrendelt ebzárlatot újabb előfordult veszteségi eset következtében folyó évi februárius hó 24-ig meghosszabbította.

— **A németbolyi tűz.** Lapunk legutóbbi számában szükségzavú távirat alapján hírvöl hoztuk, hogy a németbolyi községháza e hó 22-én éjjel kigyuladt. A tűz akként keletkezett, hogy az ottani kéményseprő kiégette a községháza kéményét, de mivel ez egy helyen lyukas volt, a láng kicsapott a lyukon és meggyújtotta a tanácsterem és folyósó fölötti menyezetet. A tűzoltók csakhamar fölvonultak, fölbontották a tetőt egy részét és megakadályozták a tűz terjedését. A kár így is elég tetemes: 663 K. Ezenfölül elégett még Székely Márton igazgató-tanító több, 50 K értékű ingósága.

— **Hadkötelesek összeírása.** A folyó 1904-ben állítás alá kerülő hadkötelesek listroma ez évi februárius hó 1-től 8-ig a jegyzőségél közszemlére lévén kitéve, abba ott bárki is betekinhet és észrevételeit a járási főszolgabírónál megteheti.

— **Halálozás.** Breszlauer Ignác, helybeli zálogháztulajdonos és szódavizgyáros e hó 26-án este szívészélhűdés következtében meghalt. E hó 28-án délután temették az izr. temetőbe.

— **Esküdtek kisorsolása.** Mult szombaton d. e. 9 órakor sorsolták ki a pécsi kir. törvényszéken a mult évi 360 rendes és 100 helyettes esküdt közül a f. évi februárius hó 8-án kezdődő első esküdszéki ciklusra a 36 rendes és 10 pótesküdtet. A rendes esküdtek névsorában van dr. Auber Tivadár mohácsi ügyvéd, és Siklósról Lösch János uradalmi fölügyelő neve is.

— **Vörheny.** A lefolyt héten ismét egy gyermek halt el Mohácson vörhenyben. Időközben megérkezett az alispán rendelete is a ref. iskola ideiglenes bezárása iránt.

— **Dr. Csizmadia Alajos könyve.** Egy izben már jeleztük, hogy Csizmadia Alajos, a hármas doktori diplomával ékes dunaszekcsi káplán «A bünözés világa» címen nagy tudományos művet rendez sajtó alá. Most pedig röviden jelentjük, hogy a munka immár megjelent. Ebben a tudós szerző ismerteti alapos tanulmányait a bünről és a kriminális téren kifejtendő állami és társadalmi reakcióról. Oly nagy terjedelmű azonban ez a munka — hiszen 600 lapot tartalmaz a testes kötet — hogy lehetetlen volt azt eddig átolvasnunk s így csak egyik legközelebbi számunkban foglalozhatunk bővebben «A bünözés világá»-val. Azt azonban már most megírjuk, hogy a könyv nagy tudományos apparátussal van megírva és ára 12 K.

— **A posta köréből.** Bene Károly m. kir. posta és táviráda fölügyelő s a mohácsi m. kir. postahivatal főnökének szerkesztőségünkhöz intézett hivatalos leveléből megtudjuk, hogy a konstantinápolyi m. kir. szaktudósító jelentése szerint fölöttök számban érkeznek Magyarországból 25 fillér helyett helytelenül csak 20 fillérrel bérmentesített levelek. Ilyen levelek Törökországban megportóztatnak, mi a címzetteknek érthető kellemetlenséget okoz. Ennélfogva figyelmeztetjük a Törökországba szóló levelek föladóit, hogy kellemetlenségek elkerülése végett leveleiket szabályszerűen bérmentesítsék. Törökországba könyvek nem postai csomagban, hanem legcélszerűbben keresztkötés alatt — s ha értékesebb keresztkötésről van szó — ajánlvá küldendők.

— **Rablógyilkosság Dályokon.** Mult vasárnapra virradó éjjel rémes esemény ment végbe Dályokon, melynek két — erőszakkal kioltott — emberélet esett áldozatul. Ugyanis szombat este 10 óra tájban Lászlósky János izségi lakos, helynéküli kocsis, ki egy év óta került minden tisztességes foglalozást, beállított Stojánovics Iszó dályoki lakos cigány legényhez s ezt magával hirta. Midőn Matanov Pál háza elé értek, behatoltak ennek udvarába s innen a Lászlósky által magával hozott álkulcs segítségével benyitottak a ház végén levő kamarába. Lászlósky a magával hozott gyertyát meggyújtotta és hozzáfogott a különböző tárgyak összeszedéséhez. Lászlósky egy szekrényből mindenek előtt 6 koronát vett magához, azután az összeszedett tárgyakat két kendőbe kötötték, de úgy látszik,

biztonságban érezték magukat, mert egy üveg pálinkát is megtalálva, iddogálni kezdtek és közben szilva lekvárt mártogattak egy tányérból. Történt azonban, hogy pont éjjélkor Matanov Miklós, ki az istállóban aludt, a lovak nyugtalankodása folytán fölkel és kinézett az udvarra. Különösnek tetszett előtte a kamarából kilátszó világosság s a vasvillát magához véve, bement a házba megkérdezni, hogy ki jár a kamarában. A bentlevők azt felelték, hogy közülök senki sem hánnyzik, tehát tolvajnak kell lennie a kamarában. A ház népe fölkel, Matanov Miklós egy töltött fegyvert, Matanov Mihály pedig egy vasvillát vett kezébe, körüljárták a házat, vajjon a tolvajok nem ásták-e ki a falat s midőn látták, hogy a falaknak nincs semmi baja, Matanov Mihály elment költögetni a szomszédokat, Matanov Miklós pedig a töltött fegyverrel a kamara ajtaja elé állott. Ezt meghallották a kamarában levő betörők, iszonyuan megszeppentek és menekülésre gondoltak. A sors véletlenül úgy hozta, hogy egy töltött fegyver volt a kamarában, Lászlósky János fölkapta és Stojánovics Iszóra ráparancsolt, hogy nyissa ki az ajtót, amit ez meg is tett és Lászlósky az ajtóba ugorva, lött s a lövés Matanov Miklóst bal vállán megsebezte, a háta mögött álló nagybátyját, Matanov Pált pedig szíven találta, ki alig egy-kettőt lépve holtan rogyott a földre. De Matanov Miklós is lövéssel felelt, azonban csak pár szem sörét találta a Lászlósky János állát; erre Matanov Miklós megfogta a Lászlósky János kezében levő fegyvert és azt kicsavarva, úgy fejbe vágta vele Lászlóskyt, hogy a fegyver agya azonnal letört, a Lászlósky feje betört. Lászlósky futásnak eredt, miközben a sebciből kibuggyanó vér vörösre füstötte be a havat, a merre elhaladt; de Matanov Miklós utána iramodott és a kertben egy szalmakazal tövében utóllerte. Lászlósky kirántotta a kazalból a szalmahúzó és azzal feléje szurt Matanovnak, ez azonban a kezében lévő eltörött puskának csövéllel ujból fejbe vágta Lászlóskyt, a ki lebukott, Matanov pedig rátérdelt és élethalál harc fejlődött ki köztük. Lászlósky kését akarta elővenni, de nem volt képes, mert Matanov a hányszor kezébe vehette a puska-csövet, annyszor fejbe vágta Lászlóskyt, míg is végre az utóbbi lett a legyőzött és eszméletlenül maradt a viaskodás színhelyén. Ekkor érkezett Matanov Mihály is, kinek segítségével Matanov Miklós elhuzta Lászlóskyt az udvarra, hol az utóbbi föleszmélve, felült és kérte Matanovot, hogy ne üsse tovább, mert úgy is meghal; elmondta, hogy a tarsi Stojánovics Iszó volt, ő hat koronát lopott el. Ekkor hallotta meg Matanov Miklós, hogy Matanov Pál a lövéstől meghalt. Iszonyu dühre lobbant, mint vadállat rohant a földön ülő félíg már agyonvert Lászlóskynek ezen szavakkal: »Na kutya, ha te megölted a nagybátyámat, nekem is meg kell halnom« és kikapva Matanov Miklós kezéből a vasvillát, Lászlóskyt addig ütötte, míg ez kilehelte lelkét; fejét a szó teljes értelmében széjjel verte. Ezalatt a másik betörő a kamarából szerencsésen elillant. Tehát két emberélet esett áldozatul a Lászlósky által tervezett vakmerő lopásnak. Kovács Károly, a mohácsi kir. járásbírószág vizsgáló bírása január 24-én mind a két holttestet felboncoltatta, Stojánovics Iszót letartóztatva és a kir. járásbírószág fogházába szállíttatta. Lászlóskyt a családja se sajnálja, mert többször figyelmeztették, hogy térjen a jó útra, végre is utóllerte a nemezis.

— **Jóváhagyott alapszabályok.** A földmivelésügyi m. kir. miniszter a *Mohácsi Legelő-Társulat* alapszabályait jóváhagyta.

— **Bezárt iskola.** A vármegye alispánjának rendelkezése *Dárdán* a róm. kat. népiskolát kanyarójárvány miatt bezárták.

— **Agyonlőtt iskolás fiú.** Hírvöl hoztuk lapunk mult évi október hó 4-iki számában, hogy Beck János és Linder Ádám lánycsóki iskolás fiúk az iskolából hazajövet betértek a Beck fu atyai házába játszani. A Linder fu a fogason flóbertpuskát látván függni, azt levette s a ravaszt fölhozta. A puska elsült s a töltény sörétjei Linder Ádám mellébe furódtak, ki belvérés következtében néhány perc múlva meghalt. Gondatlanság által okozott emberölés címen megindították a Beck fu atyja, Beck János ellen a büntető eljárást abból az okból, mert a puskát töltve tartotta a szobában. De ő igazolta, hogy az ajtót bezárta s a fegyvert jó magasra függesztette. As ajtót később kocsis nyitotta ki, de a kulcsot a zárban felejtette. Így jutottak be a fiúk a szobába. A törvényszék e hó 29-én tárgyalván ezt az ügyet, Beck Jánost fölmentette.

— **Az a jó villányi „vörös”.** Csunyaúl bántak el mult héten Nikolics György villányi szerb lakossal a Worlicsek-féle szállodában. Vigan folyt a poharazás, egymásután durrogtak a pezsgős üvegek. Nikolics is a mulatozók közé keveredett, azonban alkalmatlankodásáért szörnyen meglakolt, földre teperték és a szó szoros értelmében agyon tiporták. Rövid, de keserves szenvedés után meghalt. Holttestét hatóságilag fölboncolták.